

UZASADNIENIE

Powód A. W. (1) w pozwie przeciwko małoletnim: C. W. i (...) O. W. (1) reprezentowanym przez przedstawicielkę ustawową D. W. wniósł o uchylenie od dnia 26 września 2015 roku obowiązku alimentacyjnego, nałożonego na powoda wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 15 marca 2013 roku wydanym w sprawie VI RC 1688/12.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że małoletni pozwani są wspólnymi dziećmi powoda i D. W.. Małżeństwo wymienionych zostało rozwiązane przez rozwód przez Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem wydanym w dniu 15 marca 2013 roku, na podstawie którego sąd zasądził od powoda na rzecz małoletnich pozwanych alimenty po 350 złotych płatne do rąk matki dzieci do 10 każdego miesiąca z góry. Do września 2015 roku powód realizował nałożony na niego obowiązek alimentacyjny, jednakże wówczas sytuacja małoletnich pozwanych uległa zmianie. Matka małoletnich wyjechała za granicę, zabierając ze sobą N. O. W. (1). Od 26 września 2015 roku powód mieszka z małoletnim pozwanym C. W. i czyni osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie. W przeddzień wyjazdu D. W. powód ustalił z wymienioną, że na czas jej nieobecności w kraju nie będzie ona otrzymała alimentów na rzecz obojga pozwanych. Powód twierdził, że D. W. (1) w żaden sposób nie partycypuje w kosztach utrzymania syna pozostawiając go bez żadnego zabezpieczenia finansowego. Z uwagi na zamianę okoliczności, które były podstawą ustalenia obowiązku alimentacyjnego powoda wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie względem małoletnich pozwanych, zasadne jest obecnie uchylenie obowiązku alimentacyjnego powoda względem obojga pozwanych.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych na rozprawie w dniu 18 sierpnia 2016 roku wniosła o oddalenie powództwa w całości (k. 73).

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 15 marca 2013 roku, wydanym w sprawie VI RC 1688/12, małżeństwo powoda A. W. (1) i przedstawicielki ustawowej pozwanych D. W. (2) zostało rozwiązane przez rozwód. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron: C. W. i N. O. W. (1), powierzono matce, ograniczając władzę rodzicielską powoda do współdecydowania o sposobie leczenia i wyborze kierunku kształcenia dzieci. Powód i D. W. (1) zostali na mocy tego wyroku zobowiązani do ponoszenia kosztów wychowania i utrzymania małoletnich C. i N. O. W. (1) i z tego tytułu zasądzono od powoda na rzecz małoletnich alimenty w kwocie po 350 złotych tj. łącznie 700 złotych miesięcznie, płatne do rąk matki dzieci do 10 dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia płatności którejkolwiek raty.

(dowód: wyrok SO w Olsztynie z dnia 15 marca 2013 roku k. 7)

Po orzeczeniu rozwodu małoletni pozwani mieszkali przy ul. (...) w S. ze swoją matką, D. W.. Powód mieszkał osobno, w bloku położonym przy tej samej ulicy. W dniu 25 września 2015 roku przedstawicielka ustawowa małoletnich wyjechała wspólnie z córką N. O. W. (1) i swoim obecnym mężem do Niemiec, pozostawiając małoletniego pozwanego pod opieką powoda. Powyższe, tj. sprawowanie opieki przez powoda nad małoletnim synem w czasie nieobecności jego matki w kraju, D. W. (1) ustaliła w rozmowach z powodem, które toczyły się w okresie poprzedzającym jej wyjazd do Niemiec. Podczas tych rozmów powód i D. W. (1) ustalili, że w związku z jej wyjazdem powód nie będzie płacił alimentów na rzecz obojga małoletnich pozwanych.

(bezsporne)

Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych wróciła do Polski w dniu 15 marca 2016 roku W kwietniu 2016 roku złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Szczytnie M. K. (1) wniosek o wszczęcie egzekucji co do alimentów bieżących i zaległych. Powód pismami z dnia 06 maja 2016 roku został zawiadomiony o wszczęciu egzekucji i wezwany do zapłaty należności, w tym zaległych alimentów w kwocie 2.800 złotych. Komornik dokonał zajęcia wierzytelności powoda, a także wezwał organ rentowy do dokonywania potrąceń z renty. Powód nadal

zamieszkuje z małoletnim C. W.. Z kolei przedstawicielka ustawowa pozwanych mieszka na stacji z córką N. O. i swoim obecnym mężem.

(dowód: wezwanie do zapłaty należności k. 37, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 38, zajęcie wierzytelności k. 39, wezwanie do dokonywania potrąceń z renty lub emerytury k. 40, wezwanie do zapłaty należności k. 41, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z nieruchomości k. 42)

Powód A. W. (1) utrzymuje się z renty w wysokości 1.185 złotych miesięcznie. Po zajęciu komorniczym uzyskuje z tego tytułu kwotę 339 złotych.

(dowód: decyzja o przeliczeniu renty k. 67, potwierdzenie wypłaty świadczenia k. 68)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie jedynie w części dotyczącej obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniego C. W. wynikającego z wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 15 marca 2013 roku wydanego w sprawie VI RC 1688/12. W części dotyczącej obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniej N. O. W. (1) powództwo należało oddalić.

Zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Stosownie zaś do art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Rozstrzygnięcie o żądaniu zgłoszonym w pozwie, a oparty o przepis art. 138 k.r.o. wymagało zatem porównania stanu rzeczy istniejącego w zakresie obowiązku alimentacyjnego w chwili uprawomocnienia wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 15 marca 2013 roku, ustalającego wysokość alimentów zasądzonych od powoda na rzecz pozwanych oraz stanu od dnia 26 września 2015 roku, tj. od dnia, w którym w ocenie powoda ustać miał jego obowiązek alimentacyjny względem pozwanych. W szczególności konieczne było stwierdzenie, czy w badanym okresie nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby ustalenie wygaśnięcia ciążącego na powodzie względem pozwanych obowiązku alimentacyjnego.

W dacie uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie VI RC 1688/12 małoletni pozwani zamieszkiwali z matką, która czyniła osobiste starania o ich utrzymanie i wychowanie, a świadczenie alimentacyjne powoda polegało na lożeniu na utrzymanie dzieci kwot po 350 złotych tytułem alimentów. Od dnia 26 września 2015 roku, tj. wyjazdu D. W. za granicę sytuacja uległa zmianie w zakresie obowiązku alimentacyjnego powoda względem pozwanego C. W.. Od tego momentu na prośbę D. W. to powód rozpoczął sprawowanie bezpośredniej opieki nad pozwanym i to on czyni osobiste starania o utrzymanie i wychowanie syna. Tak więc zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. świadczenie alimentacyjne polegające na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego obciąża pozostałych (innych niż powód) zobowiązanych. Nie do zaakceptowania jest stan, w którym powód czyni osobiste starania o utrzymanie i wychowanie uprawnionego i jednocześnie jest zobowiązany do pokrywania w całości lub w części kosztów utrzymania i wychowania uprawnionego płacąc alimenty na jego rzecz do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego, która wspólnie z małoletnim nie zamieszkuje i nie sprawuje bezpośredniej opieki nad uprawnionym. Fakt przekazywania przez przedstawicielkę ustawową drobnych kwot uprawnionemu, przygotowywanie mu posiłków, dokonywanie zakupu ubrań, prania odzieży nie zmienia faktu, że bezpośrednią opiekę nad uprawnionym od dnia 26 września 2015 roku sprawuje powód i stan ten nie uległ zmianie mimo powrotu przedstawicielki ustawowej pozwanych do S.. D. W. (1) na rozprawie oświadczyła wprawdzie, że nie akceptuje stanu, w którym syn mieszka wspólnie z powodem, ale jednocześnie nie podjęła żadnych kroków by zmienić jego miejsce zamieszkania. Twierdziła, że syn chodzi głodny, ale jednocześnie nie podjęła żadnych starań w celu dalszego ograniczenia władzy rodzicielskiej powoda nad synem.

Stan faktyczny między stronami był w zasadzie bezsporny. Powód i przedstawicielka ustawowa pozwanych przyznali zgodnie, że od dnia 26 września 2015 roku opiekę nad pozwanym sprawuje powód, który wspólnie z nim mieszka i czyni osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie, a na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie jest obowiązany do płacenia alimentów na rzecz obojga małoletnich pozwanych. Na rozprawie wymienieni wskazywali na okoliczności sporne, które nie były istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, jak np. okoliczności i termin w jakich powód i przedstawicielka ustawowa pozwanych podjęli rozmowy na temat jej wyjazdu za granicę, sposobu sprawowania władzy rodzicielskiej nad pozwanym, miejsca spożywania posiłków przez pozwanego.

Sąd pominął wnioski dowodowe złożone przez przedstawicielkę ustawową pozwanych o przesłuchanie świadków M. Z. (1) i M. Z. (2), A. W. (2), I. W. i G. S.. Wymienieni mieli być przesłuchani na szereg okoliczności, które nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ewentualne ustalenie, że przedstawicielka ustawowa partycypuje w kosztach utrzymania syna w niczym nie zmienia bowiem oceny, czy obowiązek powoda ustał, czy jest istniejący. Tym bardziej bezprzedmiotowe byłoby prowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność, czy małoletni w okresie pobytu matki za granicą był utrzymywany przez dziadków, którzy mieli gotować mu obiady.

Wnioski przedstawicielki ustawowej pozwanych o przesłuchanie małoletnich C. W. oraz N. O. W. (1), w obecności psychologa, nie zasługiwały również na uwzględnienie. Wskazała ona bowiem, że dzieci miałyby zeznawać na okoliczność, że powód był informowany o jej wyjeździe za granicę, czemu sam A. W. (1) nie zaprzeczył, a wręcz potwierdził, że rozmowy takie miały miejsce. Okoliczności, które nie są sporne, zgodnie z art. 229 k.p.c. nie wymagają przeprowadzenia dowodu. Nadto, C. W. i (...) O. W. (1) w niniejszej sprawie występują w charakterze strony, a nie świadków. Procedura cywilna nie przewiduje ponadto sposobu przeprowadzenia dowodu z przesłuchania strony, wnioskowanego przez przedstawicielkę ustawową pozwanych.

Sąd pominął również wnioski powoda o przesłuchanie w charakterze świadków T. W. i M. K. (2), na okoliczność sprawowania opieki nad małoletnim pozwanym i realizacji obowiązku alimentacyjnego. D. W. (1) wyraźnie przyznała bowiem, że na jej prośbę powód zajął się małoletnim synem oraz że mieszkał z nim w okresie jej pobytu za granicą i mieszka obecnie. Wobec powyższego przeprowadzenie dowodu na okoliczności przyznane przez drugą stronę jawi się jako zbędne.

Wobec powyższego, Sąd doszedł do przekonania, że obowiązek alimentacyjny A. W. (1) wobec małoletniego C. W. ustał z datą 26 września 2015 roku, kiedy to D. W. (1) wyjechała za granicę, a powód na podstawie ustnych uzgodnień poczynionych z D. W. (2) zajął się opieką nad pozwanym i opiekę tę sprawuje w dalszym ciągu.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 138 k.r.o. orzeczono jak w pkt I wyroku, uchylając obowiązek alimentacyjny powoda A. W. (1) wobec pozwanego C. W. wynikający z wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 15 marca 2013 r., w sprawie VI RC 1688/12, z dniem 26 września 2015 roku

W ocenie Sądu, nie zachodziły przesłanki do uchylenia obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniej N. O. W. (2). Wymieniona co najmniej od momentu wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Olsztynie pozostaje przy matce, która czyni osobiste starania o jej utrzymanie i wychowanie. Z chwilą wyjazdu D. W. do Niemiec stan ten nie uległ zmianie. W tym stanie rzeczy aktualny pozostaje obowiązek powoda wynikający z wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 15 marca 2013 roku, w części dotyczącej małoletniej pozwanej, dlatego też Sąd w tym zakresie na podstawie art. 138 k.r.o. a contrario powództwo oddalił

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)

S., 31 sierpnia 2016 roku